॥३३॥

त्वयापि प्रार्थनापूर्वमयमर्थः कारणीयःस्यादित्यर्थप्रतिपादकं श्लोकमाह ॥शासनाद्वेति॥पापोहं मे दंडंकुर्वितिप्रार्थनया स्वसमीपमागतस्य पापिनः शासनादंडकारणाद्वा मोक्षाद्यया विसर्जनाद्वा॥स्तेनइतिपापोपलक्षणं॥ तत्र द्वितीयःपक्षोराज्ञोदोषायेत्याह ॥ राजातु पापस्याशासन् पापनियहम्कुर्वन् ॥ अनेन त्वदंडकरणमस्मादशामावश्य कमितिध्वनितं ॥३२॥ अथात्रार्थे शिष्टाचारमपि प्रमाणयित ॥ आर्थेणेति ॥ मम कूटस्थेन मांधात्रा त्वया यत्रकारं पापंकतं तत्रकारे पापे केनचिच्छमणेनाईतेन कते सति कर्तुमीष्मितं घोरं व्यसनं दंडहूपं मांधात्रा कतं ॥३३॥ अन्यैरपि वसुधाधिषैः प्रमत्तपुरुषैः कतं पापंप्रति शुद्धये दंडनंकतमित्यध्याहारः ॥ नकेवलं राजदंडएव पाप प्रायश्वित्तमन्यदिष मन्वायुक्तमित्याह ॥ प्रायश्वित्तंच कुर्विति ॥ कतपापाइतिशेषः ॥ तेन कर्त्रनृष्टितप्रायश्वित्तेन ॥ ३४ ॥ धर्मतः शास्त्रतः नवयं स्ववशे स्थिताः कि शासनाद्दापिमोक्षाद्वास्तनःपापात्रमुच्यते॥राजात्वशासन्पापस्यतद्वान्नोतिकिल्विषं॥३२॥ आर्येणमममांधात्राव्यसनंघोरमी प्तितं॥अमणेनरुतेपापेयथापापंरुतंत्वया॥३३॥ अन्यैरिपरुतंपापंत्रमत्तैर्वसुधाधिपैः॥प्रायश्चित्तंचकुर्वतितेनतच्छाम्यतेरजः॥ ॥ ३४॥ तदलंपरितापेनधर्मतःपरिकल्पितः ॥ वधोवानरशार्द्रलनवयंस्ववशेस्थिताः ॥ ३५ ॥ १४णुचाप्यपरंभूयःकारणंहरिषुंगव ॥ तन्छुत्वाहिमहद्दीरनमन्युंकर्तुमहिस् ॥३६॥नमेतत्रमनस्तापीनमन्युर्हरिपुंगव॥वागुराभिश्रपाशेश्रकृटैश्रविविधैर्नराः॥३ णाप्रति च्छनाश्वदृश्याश्वगृकंतिस्वदृन्मगान्॥ प्रधावितान्वावित्रस्तान्विस्वधानतिविष्ठितान्॥३८॥ तुशास्त्राधीनाइतिशेषः॥एतेनादर्शनपूर्वकं वधोऽधर्म इति यहुक्तं तद्पि समाहितं दंडार्थवधे दर्शनानपेक्षणात् ॥ एवं वालिनः संध्योपासनायनुष्ठानेन शास्त्रज्ञत्वमवलंब्या समाहितं ॥३५॥ अथ केवलशाखासगत्वमवलंब्या पि समाधत्ते ॥ शृणुचापीति ॥ छन्नेनानिभमुखस्य निःशंकवये कारणं शृण्वित्यर्थः ॥ तन्महत्कारणं श्रुत्वा मन्युं नकर्तुमईसि ॥ ३६॥ तत्र प्रच्छन्नवथे मनस्तापः कथमे वंकतमितिपश्चात्तापोन ॥ नापि वधस्य कारणं मन्युर्मम कोधः ॥ यद्वा मन्युः शोकः मृगाणां तादृशवधस्य राज्ञां स्वभावतया नदोषद्वत्याह ॥ वागुराभिः विविधैः कूटैः तृणच्छन्नश्वभादिसंपादन्रहृषैः॥३ ७॥ पर्णायाच्छादितत्वादिहृषैः प्रतिच्छन्नाइत्यन्वयः ॥विस्रव्यान् विश्वस्तान् अतिविधितान्त्वपालितमृगैः विधितान्वरोधेन स्थितान्यु ध्यमानानितियावत् ॥ ३८ ॥

कि०कां०

113311